

Paulus sieht den dritten Himmel

¹Gerühmt wird viel, auch wenn es nichts nützt; doch will ich kommen auf die Gesichte und Offenbarungen des HERRN.²Ich kenne einen Menschen in Christus; vor vierzehn Jahren — ist er im Leib gewesen? ich weiß es nicht; oder ist er außer dem Leib gewesen? ich weiß es auch nicht; Gott weiß es —, da wurde derselbe entrückt bis in den dritten Himmel.³Und ich kenne denselben Menschen — ob er im Leib oder außer dem Leib gewesen ist, weiß ich nicht; Gott weiß es —,⁴der wurde entrückt in das Paradies und hörte unaussprechliche Worte, die kein Mensch sagen kann.⁵Für denselben will ich mich rühmen; für mich selbst aber will ich mich nicht rühmen, außer meiner Schwachheit.⁶Und wenn ich mich rühmen wollte, wäre ich nicht töricht; denn ich würde die Wahrheit sagen. Ich enthalte mich aber dessen, damit mich nicht jemand höher achte, als er an mir sieht oder von mir hört.⁷Und damit ich mich wegen der hohen Offenbarungen nicht überhebe, ist mir gegeben ein Pfahl ins Fleisch, nämlich des Satans Engel, der mich mit Fäusten schlagen soll, damit ich mich nicht überhebe.⁸Dafür habe ich dreimal zum HERRN gefleht, dass er von mir weiche.⁹Und er hat zu mir gesagt: Lass dir an meiner Gnade genügen; denn meine Kraft ist in den Schwachen mächtig. Darum will ich mich am allermeisten rühmen meiner Schwachheit, damit die Kraft Christi bei mir wohne.¹⁰Darum bin ich guten Mutes in Schwachheit, in Misshandlungen, in Nöten, in

الرّسول بولس يختبر السّماء الثالثة

¹إِنَّهُ لَا يُوَفِّقُنِي أَنْ أَفْتَحِرَ، فَإِنِّي آتِي إِلَى مَتَاطِرِ الرَّبِّ وَإِعْلَافَاتِهِ. ²أَعْرِفُ إِنْسَانًا فِي الْمَسِيحِ، قَبْلَ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً، أَفِي الْجَسَدِ؟ لَسْتُ أَعْلَمُ، أَمْ خَارِجَ الْجَسَدِ؟ لَسْتُ أَعْلَمُ، اللَّهُ يَعْلَمُ، اخْتُطِفَ هَذَا إِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ. ³وَأَعْرِفُ هَذَا الْإِنْسَانَ، أَفِي الْجَسَدِ أَمْ خَارِجَ الْجَسَدِ، لَسْتُ أَعْلَمُ، اللَّهُ يَعْلَمُ، أَنَّهُ اخْتُطِفَ إِلَى الْفُزْدُوسِ وَسَمِعَ كَلِمَاتٍ لَا يُبْطَلُ بِهَا وَلَا يَسُوعُ لِإِنْسَانٍ أَنْ يَتَكَلَّمَ بِهَا. ⁵مِنْ جِهَةٍ هَذَا أَفْتَحِرُ وَلَكِنْ مِنْ جِهَةٍ نَفْسِي لَا أَفْتَحِرُ إِلَّا بِضَعْفَاتِي. ⁶فَإِنِّي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَفْتَحِرَ لَا أَكُونُ غَيْبًا، لِأَنِّي أَقُولُ الْحَقَّ، وَلَكِنِّي أَتَخَاشَى لِيَلَّا يَطْلُبَ أَحَدٌ مِنْ جِهَتِي قُوَّةَ مَا يَرَانِي أَوْ يَسْمَعُ مِنِّي. ⁷وَلِيَلَّا أَرْفِعَ يَقْرُطِ الْإِعْلَافَاتِ، أُعْطِيتُ شَوْكَةً فِي الْجَسَدِ، مَلَكَ السَّيْطَانِ، لِيَلْطِمَنِي لِيَلَّا أَرْفِعَ. ⁸مِنْ جِهَةٍ هَذَا تَصَرَّعْتُ إِلَى الرَّبِّ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَنْ يُعَارِفَنِي. ⁹فَقَالَ لِي: تَكْفِيكَ نِعْمَتِي، لِأَنَّ قُوَّتِي فِي الضَّعْفِ تُكْمَلُ. فَبِكُلِّ سُرُورٍ أَفْتَحِرُ بِالْخَرِيِّ فِي ضَعْفَاتِي لِكَيْ تُحْلَ عَلَيَّ قُوَّةُ الْمَسِيحِ. ¹⁰لِذَلِكَ أَسْتُرُ بِالضَّعْفَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ وَالضَّرُورَاتِ وَالِاضْطِهَادَاتِ وَالصِّبَقَاتِ لِأَجْلِ الْمَسِيحِ، لِأَنِّي حِينَمَا أَتَا ضَعِيفٌ فَحِينَئِذٍ أَتَا قَوِيٌّ.

محبة الرّسول لكنيسة كورنثوس

¹¹قَدْ صِرْتُ غَيْبًا وَأَنَا أَفْتَحِرُ، أَنْتُمْ أَلَرْمُومُونِي، لِأَنَّهُ كَانَ يَبْغِي أَنْ أَمْدَحَ مِنْكُمْ إِذْ لَمْ أَنْقُصْ شَيْئًا عَنْ فَإِنِّي الرُّسُلِ، وَإِنْ كُنْتُ لَسْتُ شَيْئًا. ¹²إِنَّ عَلَامَاتِ الرَّسُولِ ضَمِنَتْ بِتَكْمُلِي فِي كُلِّ صَبْرٍ بِآيَاتٍ وَعَجَائِبَ وَقُوَّاتٍ. ¹³لَئِنْ مَا هُوَ الَّذِي تَقْضِي عَنْ سَائِرِ الْكُتَائِسِ، إِلَّا أَنِّي أَنَا لَمْ أَثْقُلْ عَلَيْكُمْ؟ سَامِخُونِي بِهَذَا الظُّلْمِ. ¹⁴هُوَذَا الْمَرَّةُ الثَّالِثَةُ أَتَا مُسْتَعِدُّ أَنْ آتِيَ إِلَيْكُمْ وَلَا أَثْقُلْ عَلَيْكُمْ، لِأَنِّي لَسْتُ أَطْلُبُ مَا هُوَ لَكُمْ بَلْ إِيَّاكُمْ، لِأَنَّهُ لَا يَبْغِي أَنْ الْأَوْلَادَ يَدْخَرُونَ لِلْوَالِدِينَ بَلِ الْوَالِدُونَ لِلْأَوْلَادِ. ¹⁵وَأَمَّا أَنَا فَبِكُلِّ سُرُورٍ أَنْفَقُ وَأَنْفَقُ لِأَجْلِ أَنْفُسِكُمْ، وَإِنْ كُنْتُ كَلَّمَا أَحْبَبْتُكُمْ أَكْثَرَ أَحَبُّ أَقَلِّ. فَلْيَكُنْ. ¹⁶أَنَا لَمْ أَثْقُلْ عَلَيْكُمْ، لَكِنْ إِذْ كُنْتُ مُخْتَلًا أَحَدْتُكُمْ بِمَكْرٍ؟ ¹⁷هَلْ طَمِعْتُ فِيكُمْ بِأَحَدٍ مِنَ الَّذِينَ أُرْسَلْتُمْ إِلَيْكُمْ؟ ¹⁸طَلَبْتُ إِلَى تَيْطُسَ وَأُرْسَلْتُ مَعَهُ الْآخَ. هَلْ طَمِعَ فِيكُمْ تَيْطُسُ؟ أَمَا سَلَكْنَا بِذَاتِ الرُّوحِ الْوَاجِدِ، أَمَا بِذَاتِ الْحَطَوَاتِ الْوَاجِدَةِ.

الاجتهاد للنوبة

¹⁹أَطْلُبُونَ أَيْضًا أَنَّا تَحْتَجُّ لَكُمْ؟ أَمَامَ اللَّهِ فِي الْمَسِيحِ

تَكَلَّمْتُ، وَلَكِنَّ الْكُلَّ، أَتَيْهَا الْأَجْبَاءُ، لِأَجْلِ بُنْيَانِكُمْ.²⁰ لَأَنِّي
 أَخَافُ إِذَا جِئْتُ أَنْ لَا أَجِدْكُمْ كَمَا أُرِيدُ وَأَوْجَدَ مِنْكُمْ كَمَا
 لَا تُرِيدُونَ، أَنْ تُوجَدَ خُصُومَاتٌ وَمُخَاسِدَاتٌ وَسَخَطَاتٌ
 وَتَحَرُّبَاتٌ وَمَدَمَاتٌ وَتَمِيمَاتٌ وَتَكَبُّرَاتٌ وَتَشْوِيشَاتٌ،²¹ أَنْ
 يُذِلَّنِي إِلَهِي عِنْدَكُمْ، إِذَا جِئْتُ أَيْضًا وَأُتَوَّخَّ عَلَى كَثِيرِينَ
 مِنَ الَّذِينَ أَخْطَأُوا مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَتُوبُوا عَنِ النَّجَاسَةِ
 وَالزُّرْنِ وَالْعَهَارَةِ الَّتِي فَعَلُوهَا.

Verfolgungen und Ängsten, um Christi willen; denn, wenn ich schwach bin, dann bin ich stark.

Die Liebe des Paulus zu der Gemeinde

¹¹Ich bin ein Narr geworden über dem Rühmen! Dazu habt ihr mich gezwungen. Denn ich sollte von euch gelobt werden, da ich nicht weniger bin, als die Über-Apostel, obwohl ich nichts bin.¹² Denn es sind ja die Zeichen eines Apostels unter euch geschehen in aller Geduld, mit Zeichen und mit Wundern und mit Taten.¹³ Was ist's, worin ihr geringer seid als die anderen Gemeinden, außer dass ich selbst euch nicht zur Last gefallen bin? Vergebt mir dieses Unrecht!¹⁴ Siehe, ich bin jetzt bereit, zum dritten Mal zu euch zu kommen, und will euch nicht zur Last fallen; denn ich suche nicht das Eure, sondern euch. Denn es sollen nicht die Kinder den Eltern Schätze sammeln, sondern die Eltern den Kindern.¹⁵ Ich aber will sehr gern hingeben und hingegeben werden für eure Seelen; denn wiewohl ich euch mehr liebe, soll ich doch weniger geliebt werden?¹⁶ So sei es, ich bin euch nicht zur Last gefallen. Wenn ich aber hinterhältig bin, habe ich euch etwa mit List gefangen?¹⁷ Habe ich euch etwa übervorteilt durch einen von denen, die ich zu euch gesandt habe?¹⁸ Ich habe Titus ermahnt und einen Bruder mit ihm gesandt. Hat euch etwa Titus übervorteilt? Haben wir nicht in einem Geist gelebt? Sind wir nicht in einerlei Fußtapfen gegangen?

Grüße und Segenswunsch

¹⁹Sicherlich denkt ihr schon lange, dass wir uns vor euch verteidigen. Wir reden

2 Corinthians 12

jedoch in Christus vor Gott! Aber das alles geschieht, meine Lieben, euch zur Besserung.²⁰ Denn ich fürchte, wenn ich komme, dass ich euch nicht so vorfinde, wie ich will, und ihr mich auch nicht so findet, wie ihr wollt, sondern dass Hader, Neid, Zorn, Zank, üble Nachrede, Verleumdung, Lästerung, Hochmut, Unordnung da sind.²¹ Und ich fürchte, wenn ich abermals komme, dass mein Gott mich demütigt bei euch und ich Leid tragen muss über viele, die zuvor gesündigt und nicht Buße getan haben für die Unreinheit und Hurerei und Unzucht, die sie getrieben haben.